

דיבוק חברים

ג' טהת תשק"א

~ בחסות שמיניתשפ"א ~

אל מה מחכה לכן???

דבר תודה של רבנו

על היום השמיני של חנוכה והאור המיוחד, סיפור מרגש!!

כן בניף/ לא תודה בדבר בעוונות

ומה הקשר לתאטרון?

בוגרות מספרות

מתי הן מרגישות גאווה להיות בוגרות האולפנא?

פינה לשבת
בוגרות

ד"ש מצוותש"פ

הן גם מתגעגעות אם שאלתן

פינה לשבת
בוגרות

דבר העורכות

אם כל העולם במה, וכולנו שחקנים.

למה אנחנו לא מיישמים את חוקי התיאטרון?

כשלומדים תיאטרון, אחד הכללים הראשונים שלומדים

הוא כלל שנקרא - "כן, בכיף".

שם מוזר? חכו להסבר.

הפירוש של הכלל הזה הוא שכשאני נמצאת על במה

כשחקנית, אני צריכה לענות לכל שחקן אחר הפונה אליי

ב- כן בכיף. ועוד הסבר, שיהיה יותר ברור.

אני על הבמה, מחכה שהשחקן שלצידי יפנה אליי עם

הטקסט שלו אבל נעבעך, הוא שכה, ובמקום הטקסט

המקורי הוא פונה אליי עם מילים אחרות שאני לא

ציפיתי לשמוע, התגובה הראשונה והמתבקשת היא לקפוא,

להריץ את הטקסט שאני זוכרת היטיב בראש

ולהגיע למסקנה שמה שנאמר עכשיו לא כתוב בשום מקום.

אם אני שחקנית בינונית אני אתבלבל ואולי לא אדע

להגיב, אבל התגובה הנדרשת משחקן טוב היא להגיד כן

בכיף לסיטואציה. לזרום עם השחקן ששכה, ולעזור לו

לצאת מהברוך.

בואו נחזור להתחלה, אם כל העולם במה, וכולנו שחקנים.

למה אנחנו לא עונים כן בכיף לכל הסיטואציה המוזרה

הזו?

אז דיברנו כבר על כל הקטע של לקבל את המציאות

ולפעול מתוכה, דיברנו על לאהוב את מה שקורה כאן ולא

להילחם במציאות, אבל פתאום נוצר שוב מצב של "לא

תודה", אולי כי הזמן מכהה החלטות, אולי כי השנה

מתקדמת ואיתה עוד ועוד דברים שנראים אחרת מאיך

שרצינו, ואולי כי ביחד עם החורף מצליח לחדור אלינו

פנימה גם ייאוש. ובנוסף להכלל גם חורף בחוץ, וקררר. אז

בואו נשאר ב"לא תודה" הנוח וזהו. למה לא?

לא כי חבל, חבל על התסכול, על כוחות נפש מיותרים,

ועל סבל לא הכרחי. כמובן שהכי לגיטימי ומותר ואפילו

צריך זמנים של דאון, של ייאוש, דיכאון ועצבים, אבל

לתחום את הזמנים האלה, לא לתת להם להיות מי

שאנחנו, כי בסוף, הכל יראה לפי איך שנבחר לראות.

ומי ששואלת את עצמה מה רצינו לומר כאן ואם חידשנו

בכלל, אז קודם כל לשאול זה תמיד מבורך! דבר שני-

לא, לא מאוד חידשנו, אבל השבוע נתקלתי שוב

בסיטואציה שדרשה ממני לנשום עמוק ולנסות להגיד כן

בכיף, ניסיתי וזה די עבד לי... אז טיפ מהלב שלי אליכין-

נסו לומר כן בכיף, זה קשה, מאוד אפילו, אבל אולי זה

עדיף מלמצוא את עצמי בסוף יום נלחמת ברוח.

באהבה גדולה!

ועדת דיבוק חברים. שמינית שפ"א

בנות יקרות!

שלום ואור חנוכה על כולכן!

מי לא אוהב את חג החנוכה, החג המיוחד הזה? חג מלא אור - אור יהודי, אור פנימי המאיר את הנשמה וכל יהודי נמשך לכך באופן טבעי מבלי להבין מדוע.

האור הזה רק הולך ומתעצם! כולנו מכירים את המושג ההלכתי הידוע "מוסיף והולך", מבחינה זו שבכל יום מוסיפים נר. אך בחסידות רואים זאת גם במובן הרוחני העמוק: שבכל יום - עוצמתו הרוחנית המאירה גדולה מקודמו ולכן בכל יום זקוקים למספר נרות גדול יותר כדי להתאים את עוצמת האור לעוצמת היום.

לכן, היום - יום שישי ערב שבת קודש פרשת מקץ - היום השמיני הקרוי "זאת חנוכה" - ע"ש קריאת התורה - "וזאת חנוכת המזבח..". הוא יום המהווה שיא בעוצמתו הרוחנית! המיוחד שבו בא לידי ביטוי גם במילים: "זאת חנוכה" - זאת - ז'א'. כלומר: שבע ימים + יום נוסף המשלים בעוצמתו את אור החנוכה. גם היום הראשון כשלעצמו הוא כבר בדרגה גבוהה מאוד והבן איש חי מביא רמז מעניין לכך מן התורה: בתחילת ספר בראשית - המילה העשרים וחמש היא "אור". (כה' - חנוכה). וכן במסעות בני ישראל המסע העשרים וחמש - כה' - הוא "ויחנו בחשמונה". כלומר החשמונאים חנו בכה'. ואומר הבן איש חי אמירה מרגשת: "וכך בכל שנה ושנה בימי חנוכה יש הארה גדולה בשמיים, מתנוצץ אור חדש, אור של ניסים ונפלאות לעם ישראל!"

מגדיל לעשות בעל "השפת אמת" ומסביר שחנוכה אינו רק במובן של חנוכה המקדש, אלא במובן מאוד רחב: מדובר בחינוך העולם - כלומר חנוכה מחודשת של העולם מכיוון שהיוונים רצו לבטל את התורה - החומש - ראשי תיבות - חודש, מילה, שבת שגזרו עליהם. לגבי ראש חודש הם לא היו מוכנים לקבל שישראל שולטים על הזמנים ומקדשים את החודש. וממילא הפגיעה בתורה היא החרבתו של העולם העומד על התורה. וניצחון על היוונים הוא הצלת העולם! אפשר להבחין זאת על פי הנאמר כבר בתחילת ספר בראשית - בפסוק שהזכרנו קודם: "וירא אלוקים את האור כי טוב" וכבר אז נקבע הקשר שבין האור לבין התורה שעליה נאמר: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". על פי הנאמר: "כי נר מצווה ותורה אור" ובמלוא עוצמתו הוא יהיה "האור הגנוז הצפון לצדיקים לעתיד לבוא". למי שיזכה..

בהמשך לנ"ל אי אפשר שלא שלא להיזכר בסיפורו המרגש של הרב ישראל מאיר לאו שהיה הרב הראשי לישראל והיה ניצול שואה. הוא סיפר שכאשר היה ילד בשואה, באחד הלילות כאשר היו בצריף נזכרו שזהו ליל שמיני של חנוכה. מישהו הבריח חתיכת מרגרינה מהמטבח וחלק מהאסירים תרמו כפתור מחולצת האסירים וסידרו את שמונת הכפתורים בשורה עם כפתור נוסף בתור שמש - מתחת לאחת המיטות ומרחו עליהם מרגרינה והדליקו אותם בגפרור שמישהו הבריח והדליקו אותו בעזרת חיכוך עם הרצפה. רגע שניצת האור "בחנוכיה" פרצה שמחה גדולה תוך כדי בכי של התרגשות והם שרו בלחש את "מעוז צור", כדי לא לעורר חשד אצל שוטרי הגסטאפו. זהו האור שניצת בליבו של כל יהודי באופן טבעי ועליו נאמר: "נר ה' נשמת אדם". וזהו אכן נר ה' - נר מצווה. ונזכור סיפור מרגש ועוצמתי זה לקראת יום עשרה בטבת ביום שישי הבא ומסתיים בקידוש ליל שבת זכינו שגם אור החנוכה מתחבר היום לאור השבת וקידוש ליל שבת ונזכה שאור זה יקרין עלינו לאורך השנה כולה!

ישר כח לשמיניסטיות על הפעילות הברוכה וכמובן על ההשבעה הכ"כ מיוחדת שערכו לחמישית וכן לחמישית על שיתוף הפעולה

הראוי לשבח.

המשיכו להיות בנות ישראל ובנות אולפנה אמיתיות!

שבת שלום!

הרב מיכאל קאפח

של השמינית, המורה מלכי פלד

ספרי לנו קצת על הבית והמשפחה שלך:

יש לך 8 ילדים והשיא השיא לך 12 הנכדים המתקיים שני שבועות מחזיק אותי המון מחנה

כמה זמן את האולפנה ואיזה תהליך את מרכישה שהיא צברה?

מצדיקה לא להגיד כמה כי לך ילדה את הגיל האמיתי שלי אלה סביב ה-3 עשורים, האולפנה צברה תהליך מדהים של בנייה והתקדמות של הבנות. מה שמייחד את האולפנה לך הקבלה וההכנה של הבנות אחת את השנייה, והמון מחנה בין הבנות והצבדות ה'

מה הציוניק הדבר הכי חשוב כדי ליצור בית ראש ושמה? הרבה אהבה, נתינה ושמחה

טיפ מהמטבח לבישול נכון: תיבול מדויק. התיבול לך האוכל

איחול לאולפנה:

שהאווירה המדהימה של השמחה והקבלה ההדדית תמשיך ותישאר

סיפור מצחיק משנותייך האולפנה:

טוף שני באיזה הבנות ישנו במאהל בחול ויהיה קור אימים. הפנים ביה מבנה עם מטבחון קטן ובהוקר מצאנו את כל הבנות ישנות שורות שורות במטבחון. החיים האולפנה מצחיקים כל הזמן. אחרת אולפנת מירון אחרת צחוקים.

צואת אישיות של אבינה בשוקולד

אופן ההכנה

מכינים את מלית הגבינה ושומרים במקרר עד ההרכבה:

1. בקערה מערבהים גבינת שמנת, סוכר ותמצית וניל ומניחים בצד 5-7 דקות עד שהסוכר נמס. מערבהים פנימה את החממונים.
2. מוסיפים קמח וטורפים (לא מקציפים) עד שאין גושים והתערובת חלקה (היא תהיה דלילה וכה בסדר) שומרים במקרר עד להרכבה.

מכינים את צוגת השוקולד

1. מחממים תנור ל-160 מעלות
2. בקערה גדולה מערבהים קמח, אבקת אפיה וקקאו (רצוי לפנות יחד)
3. מוסיפים ביצים, סוכר, וניל, שמן ומים וטורפים עד לקבלת בליטה אחידה, חלקה ודלילה.

מרכיבים מקשטים ואופים:

1. מרפדים את השקעים המנג'טים (מנייר או מסיליקון) ומחזאים בכל שקע בליטת שוקולד, רק עד מחצית הגובה.
2. מעברים את תערובת הגבינה לשקית זילוף (או שקית סנדוויץ') גוזרים לך את השפץ ומלפפים "שלושית" גבינה למרכז בליטת השוקולד. מפלרים בעדינות שוקולד ציפס מצל, לקישוט.
3. אופים 15-20 דקות. עד שהעוגות תפוחות, מרכיב הגבינה רוטט מעט והקיסט הננצל בצד (העוגת השוקולד, בלי לעצת בגבינה) יוצא עם פירורים לחים. מלית הגבינה אמורה להשאר לבנה - אם היא מתחילה להצהיב או להתבקע מנמיכים את התנור 10 מעלות. מצננים מעט (מלית הגבינה שוקעת קצת וכה בסדר) ומגישים. שומרים במקרר (עד 3 ימים) ומגישים בטמ' החדר.

מלית הגבינה:

- 200 גרם גבינת שמנת 30%
- שמן בטמ' החדר
- 1/2 כוס סוכר (100 גרם)
- 1/2 כפית תמצית וניל
- 2 חממונים
- 1 כ"ף קמח (10 גרם)

לעוגת שוקולד

- 1 כוס קמח (140 גרם)
- 1 כפית אבקת אפיה
- 1/4 כוס קקאו (40 גרם)
- 2 ביצים
- 1 כוס סוכר (200 גרם)
- 2 שקיות סוכר וניל
- 1/2 כוס שמן (120 מ"ל)
- 1/2 כוס מים (120 מ"ל)

לקישוט

שוקולד ציפס (בערך חצי כוס)

"צריך שכל איש ידע
ויבין שבתוכו דולק נר"
**תודה לכל
השולחות!**

דיבוק חברים במספרים

הורדות עד שיוצאת הגרסה
המושלמת

7

סקיצות לכל עלון

4

אלוקינו

1

שמינית שפ"א המושלמת

8

פעמים בודקים שאין
טעויות הגהה

5

בלילה זה עוד מוקדם

2

שעות ברצף עורכים את
העלון

9

בנות בועדת עלון

6

עורכות מותשות

3

הואצרות אספנות

אין שבת הוקרות? הלאנו את הוקרות אאיכנו!

שולחית נויחן (מחלוק מ"ט)

סקרי סיקור מנחיק שיהיה אן האולפנה

בחמישית התגלגלתי במכל המדרגות בכניסה לבנין כיתות ופתחתי את הראש, אנשים שראו את זה פחות צחקו אבל בסך הכל זה זכור לי כמויה משעשעת

משהו מהאולפנה שהיית לוקחת איתך לאי הוקד:

את הספסלים ברחבה, ביליתי עליהם את רוב הזמן שלי באולפנה

משהו מהאולפנה שהולך איתך עד היום

צורך עד להרים ידיים כששרים "ובא לציון גואל" סקרי אנו עם רגע בו הרגשתי גאוה להיות הוקרת של מירון

תמיד! כל פעם כששואלים אותי איפה למדתי.

טיק אחרים האולפנה

האולפנה היא החיים אבל החיים הם לא אולפנה (; ובנימה רצינית- העולם צריך אנשים איכותיים כמו בוגרות של האולפנה אז תצאו לעולם ותיקחו איתכן את כל הטוב שלקחתן מהאולפנה בשנים שהייתן ופשוט תפיצו את האור המיוחד הזה!

רות בן אהרון (מחלוק מ"א)

סקרי סיקור מנחיק שיהיה אן האולפנה

לא יודעת אבל הכי מתגעגעת בעולם לארוחות ערבב

משהו מהאולפנה שהיית לוקחת איתך לאי הוקד

את פטמה.. (סתאם:) אממ את הכיתה משהו מהאולפנה שהולך איתך עד היום בתכלס, מדריכות וחברות, רעיונית, הרב קאפח:)

סקרי אנו עם רגע בו הרגשתי גאוה להיות הוקרת של מירון

כשיצאתי לשירות לאומי ופתאום קלטתי מאיפה באתי. ובכללי. תמיד. בכל מקום גאה להגיד את זה.

טיק אחרים האולפנה

(להיות שמחות!)

אוזיה רובין (מחלוק מ')

סקרי סיקור מנחיק שיהיה אן האולפנה

הברזנו מהאולפנה בתוך הרכב הגברה של אבי הדיג"י

משהו מהאולפנה שהיית לוקחת איתך לאי הוקד

חברות

משהו מהאולפנה שהולך איתך עד היום

גיסתי;

סקרי אנו עם רגע בו הרגשתי גאוה להיות הוקרת של מירון

ריקוד דגלים ביום ירושלים

טיק אחרים האולפנה

ללמוד אנגלית מההתחלה

נחמה נוימן (מחזור מ')

סקרי סיקור מנחיק שהיה אך האולפנה

בעיקרון כל שנותינו באולפנה הם סיפור מצחיק אחד גדול.. אבל לי ולחברה היה תחביב להסתכל מהחלון של הפנימיה על היונים שבחלון של הפנימיה שממול ולדובב את מה שקורה בניהן

משהו מהאולפנה שהיית לוקחת איתך לאי בודד

את הקיוסק של עמוס אם הוא עדיין קיים בכלל
משהו מהאולפנה שהולך איתך עד היום
באולפנה, בשבת בבוקר הייתי מערבבת את החמין עם האורז כי החמין היה

נוזלי מידי והאורז יבש מידי. עד היום חייבת לאכול חמין ולערבב בו את האורז

סקרי אנו עם רגע בו הרגש גאווה להיות בוגרת עם מירון

מזתומרת? בכל רגע ורגע מחיי.. כששואלים אותי איפה למדתי אני עונה בגאווה מירון

טיק אחרי האולפנה

לא לעזוב את האולפנה.. להשאר בה לנצח סתם, לשמור על קשר עם החברות.. החברות מהאולפנה זה חברות לכל החיים

לינוי ממן (מחזור ז')

משהו שהיית לוקחת איתך לאי בודד

חברות טובות שלי מהאולפנה. ("לא טוב היות האדם לבדו")

משהו מהאולפנה שהולך איתך עד היום

תפילות, צניעות.

סקרי אנו עם רגע בו הרגש גאווה להיות בוגרת עם מירון

אני חושבת שזה לא רגע אחד, פשוט גאווה תמידית. לכל מקום שתלכו ותגידו שאתן בוגרות של האולפנה תקבלו יחס אחר(במובן הטוב).

טיק אחרי האולפנה

אל תפחדו להיות מי שאתן, גם בסביבה שפחות מקבלת את זה... מי שאתן עם כל הקדושה והצניעות שבכן זה מה שהופך אתכן למיוחדות. ובחץ מעריכים את זה יותר!

בת אל אקבלי (מחזור מ"ד)

סיקור מנחיק מהאולפנה

אני יודעת שאין בת שזה לא קרה לה אבל הלכתי ממש מהר והתנגשתי בטורף בדוד.

משהו שהיית לוקחת איתך לאי בודד

את דבורה, כדי שתעיר אותי בבוקר

משהו מהאולפנה שהולך איתך עד היום

האווירה המטורפת שיש באולפנה שפשוט נשארת לך בלב כל הזמן

סקרי אנו עם רגע בו הרגש גאווה להיות בוגרת עם מירון

יוס ירושלים כשכולן צורחות "איי איי מירון" ומחזיקות עם מקלות של מטאטא שלט ענק של האולפנה

טיק אחרי האולפנה

תשמרו על קשר עם הרב תמיד! זה רק יעשה לכן טוב!

פצא בוארת? תמיד בוארת!

סיפור קצר עם מסר חשוב!

כשהשמיניסטיות היו במסע שישית

(שישיסטיות- זה עובר יום אחד:), קיבלנו

משימה להסתובב בקניון בקריית שמונה

ולראיין אנשים, לפתע נשמעה צעקה

גדולה- "הרב קאפח", הרב הסתובב

בהתרגשות ורץ אחורה, עמדה שם אישה

מבוגרת, הרב ניגש אליה ושוחח איתה

ארוכות.לא הבנו מה הקשר, עד שהרב

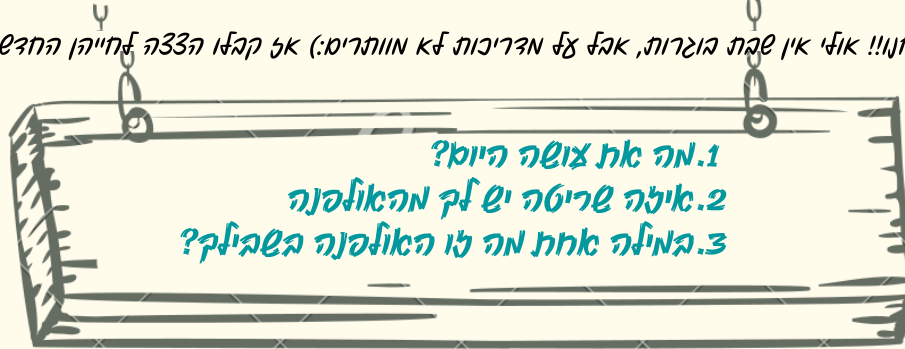
חזר וסיפר שזו בוגרת מלפני איזה מאה

שנה. זה היה מרגש כ"כ!!

קיצר, להיות מירוניסטית זה לנצח..

צוות ש"פשוט אנשים

התגעגעעתן?? גם אנחנו!!! אולי אין שבת בוגרות, אבל על מדריכות לא מוותרים:) אז קבלו הצצה לחייהן החדשים, הלעזיני, נסלחו להן.

נגמ אורי:

- השנה עושה מדרשה ברובע.
- וואי יש כל כך הרבה שאני לא מצליחה לחשוב על אחת... כל יום אני עם "וואי באופנה"."
- פשטות, אהבה וחום.

אמנה כליפא:

- עושה שירות שניה בזירה של נצרות הסיכון מרקע חרדי בירושלים. ולומדת יום בשבוע פסיכולוגיה יהודית במשיבת נפש אצל חזרוני.
- רוקדת מלרחי, עושה דיאטת שמן, לפעמים הליצות מבקשת שאנשים יהיו בקטל (למרות שהמזנה באמת שקט לזמרי) מתוק שניה כי התרגלתי לישון ברעש.
- חבורה שמגדלת, מלאה באש, ובצומח מחייה את הכל!! האופנה לה להיות אתה בכל מצב ובכל דבר ולהרגיש טוב עם זה.

רעות חנה שטנר:

- לומדת אומנות במכללת תלפיות. עובדת בבית ספר יסודי- מלמדת מגוון מקצועות במגוון גילאים:)
- ישנה תמיד עם גרביים בחורף כדי להצליח לקום מהמיטה בבוקר. והפסקתי לאכול סוסיס.
- בית לה לא מילה.. הנח אינסוף נשמות גדולות ונוגעות למה. חיבוק אחד גדול.

שירה לזרי:

- סטודנטית במכללת אמנה בירושלים מנח מולמנות לביקר.
- אני שונאת מדרגות.
- לעצמי. אני מנח מתגעגעת אל שולחת לעצמי חמיס לכל האנשים שאני אוהבת.

יעלה שרון:

- לומדת תורה במדרשה במצפה רמון, ומשתעשעת עם היעלים ברחוב
- מחבבת כל אדם שני, ולא מצליחה ללכת ישר
- בית של אהבה

רות יפרח:

- מדרשה במצפה רמון, משתדלת לזנון ולפעמים קצת לטייל במקומות ירוקים ופורחים.
- לא מתקרבת לחגילות ופאטנות לחינה..
- הבית. וזכאי!

שולמית בידין:

- סטודנטית במכללת הרצוג לחוגים- תקשורת וספרות. לומדת תיאטרון בתיאטרון לחיפה ומחפשת עבודה נהדרת.
- לפעמים יוצא לי שאני מלמדת את השיר- ובא לציון גואל.
- משפחה אחת גדולה! חמה, אוהבת ועם מלא מוחות חיים והומור

הדויה ולצר:

- לומדת מוסיקה בירושלים ועובדת בהוסטל לנשים מיוחדות.
- התלהבות מולמדת מקברי צדיקים. האוטובוסים תמיד מרגישים לי קצרים מידי...
- לעצמי.

שירה חנו:

- לומדת חינוך מיוחד בהרצוג ותוק בעל אישראל (לה מדרשה שקשורה להרצוג) ועובדת בבאר שטרס
- אני מדברת או עושה דברים כמו הרבה בנות באופנה.. נדבקו לי מילים ותמונות... אני עושה לה ריזפה בחתונות של חברות שלי בכנותכן!! יש! אהבה!!!!

אורית רוזנוויץ:

- לומדת הוראת מתמטיקה ותוק, במכללה ירושלים ובאוריה
- בשבתות שרה 'ונה מצא' לא ט, וכו' מ- יונה מצא... !!
- הרחבת הלב והנשמה

הדויה יוסף:

- מחפשת מדרשה
- אוצר מילים חדש מצידן הקרח (אני בסדר, אני בסדר...)
- נחת

אז מה היה לנו?

התוועדות
לכבוד י"ט
כסלו

צמאה
היה אשש!

ההשבעהההה
מי שלא הייתה-
ברווז

מסיבות חנוכה
תודה
לאדריכות

למיל תמונות עם הסבר קצרה (יזא):
רצות להופיע פה גם? שלחו לנו

סירי שלה
תהנו מתוקות

כינת הביטוי של מורמולדו

מלא טוב ארכות
המחזיפה שירה
מוצדובן דובדבן ארגל
יום הולדתה, צרור
ברכות ואיחולים.

ברכות לצוותהפ"א
האלופות על כך שעברו
השום את משבר חנוכה!!
אינצ'יכון!! לכינו!!
אוהבות ומצריכות

מלא טוב אחר שלנו
להולדת הנסיכה
החדשה!! ברובה
הבאה למשפחה!!

